

PRAKTISCH LOOPSHEID BIJ DE HOND

www.licg.nl
over houden van huisdieren

Met 'loopsheid' wordt de periode aangeduid waarin het lichaam van de teef zich voorbereidt om gedekt te kunnen worden. De hormoonspiegels veranderen, waardoor er lichamelijke veranderingen en ook gedragsveranderingen ontstaan.

Een teef wordt meestal twee keer per jaar loops, hoewel er rassen zijn waarbij dit maar eens per jaar gebeurt (zoals de Basenji en wolfshonden). De periode van loopsheid duurt gemiddeld ongeveer drie weken. Tijdens die drie weken is de teef maar enkele dagen echt vruchtbaar; het is echter niet zo eenvoudig om zeker te weten welke dagen dat zijn.

De eerste loopsheid treedt op als het teefje in de puberteit is gekomen. Dit is voor kleinere rassen meestal op een leeftijd tussen zes en tien maanden, voor grotere rassen tussen tien en zestien maanden en voor sommige hele grote rassen soms nog ietsje later. Als een teefje op een leeftijd van twee jaar nog niet loops is geweest, is dat een reden om naar de dierenarts te gaan.

Teefjes kennen geen menopauze zoals de mens. Ze blijven hun hele leven hun cyclus houden en worden dus ook nog op hoge leeftijd loops. Wel neemt de vruchtbaarheid af met de jaren.

Verschillende fasen in de cyclus van de teef

De cyclus die de teef doormaakt bestaat uit vier fasen. Hoe lang elke fase precies duurt kan per ras, per teef en ook per cyclus verschillen. De eerste twee fasen, pro-oestrus en oestrus, worden samen vaak de 'loopsheid' genoemd.

Pro-oestrus: Dit is een voorbereiding op de vruchtbare periode. Deze fase duurt een paar dagen tot twee weken lang. De vulva (de uitwendige geslachtsdelen) begint op te zwellen, de teef krijgt bloederige afscheiding en gedraagt zich vaak onrustig. Ze is nog niet bereid om te paren.

Oestrus: Dit is de eigenlijke 'loopsheid': de periode waarin de eisprong plaatsvindt en de teef dus vruchtbaar is. Dit duurt zo'n vier tot vijftien dagen. De afscheiding neemt af en de teef is nu wel bereid om te paren. Ze gaat hiervoor staan met haar staart opzij. Behalve voor reuen kan de teef nu ook interessant ruiken voor andere teven.

Metoestrus (of post-oestrus): De teef staat nu geen dekking meer toe. Dit is de periode dat de teef drachtig is als zij gedekt is. Als ze niet gedekt is, is de teef schijnzwanterig (schijnzwanger). Het lichaam keert dan in deze periode langzaam weer terug naar de rusttoestand. Dit duurt zo'n zes tot tien weken.

Anoestrus: Dit is de periode van rust. Dit duurt gemiddeld ongeveer 100 tot 140 dagen. Bij grote rassen kan dit langer duren. Een uitzondering daarop is de Duitse Herder die juist een korte periode van anoestrus heeft.

Hoe herkent u dat uw teef loops is?

De loopsheid is te herkennen aan uiterlijke kenmerken en aan het gedrag van de teef. Het is niet bij elke teef even duidelijk te zien wanneer de loopsheid begonnen is.

De vulva zwelt op en de teef verliest bloederige afscheiding. Bij de ene teef is dit echter duidelijker merkbaar dan bij de andere. Sommige teefjes zijn heel schoon en wassen het bloed steeds weg,

waardoor u het misschien niet opmerkt, andere doen dit niet waardoor de loopsheid u sneller opvalt.

De teef is vaak meer afgeleid, onrustig en soms humeurig. De teef ruikt nu erg aantrekkelijk voor reuen, die haar zullen proberen te benaderen. Veel aandacht van andere honden kan voor u dus een teken zijn dat u op moet gaan letten! Eerst zal ze hen nog weggagen, later wil ze paren. Ze zal ook wat vaker plassen om haar geur te verspreiden.

Omgaan met een loopse hond

Als uw teefje loops begint te worden, is er een aantal praktische zaken om rekening mee te houden.

Uw teefje kan afgeleid en onrustig zijn doordat ze last heeft van haar hormonen. Dit is dus niet de periode om een lastige training te beginnen of hoge eisen aan haar te stellen. Prestaties in sport en training zullen minder zijn en bovendien mag u vaak niet deelnemen aan wedstrijden. Natuurlijk moet u ook in deze periode geen gedrag toestaan dat u anders ook niet wilt zien, maar overvraag haar in deze periode niet. Dat loopt alleen maar uit op frustratie.

Houd uw teefje aan de lijn! Het is moeilijk om te bepalen wat precies de vruchtbare dagen zijn, en om te voorkomen dat ze gedekt wordt, kunt u haar nu niet los laten lopen. Bovendien is er een risico dat zij wegloopt en veel minder goed luistert dan anders.

Loop niet met uw loopse teef door een losloopgebied. Reuen ruiken al van heel ver dat zij loops is en zullen op haar afkomen. En ook al zijn zij normaal gesproken gehoorzaam en goed opgevoed, de werking van hormonen is zo sterk dat hun eigenaar ze vaak niet terug zal kunnen roepen.

Voorkom dus situaties waarbij uw teefje belaagd wordt door aanbidders en u uw best moet doen om de reuen van haar lijf te houden. Om deze reden kan het ook handiger zijn om de uitlaattijd van uw hond wat aan te passen en op minder drukke tijden, in minder drukke gebieden te lopen.

Verschoon regelmatig de dekens uit de hondenmand. Als uw teefje veel last heeft van afscheiding kan het prettig zijn om een loopsheidbroekje te kopen. Dit kan worden aangetrokken als de teef binnenshuis is, waarmee u vlekken op vloer en bekleding voorkomt. Denk echter niet dat een broekje uw teef beschermt tegen een ongewenste dekking!

Schijndracht (schijnzwangerschap)

Schijndracht is een natuurlijk verschijnsel. Dit kan in de natuur gunstig zijn, omdat de niet gedekte teven zo kunnen helpen bij het opvoeden en zogen van de jongen in hun groep. Hormonaal gezien is elke teef na de loopsheid 'schijndrachtig', omdat de hormoonspiegels die tijdens de loopsheid omhoog zijn gegaan, langzaam weer moeten worden afgebouwd. Vaak merkt de eigenaar daar niets van.

Bij sommige teven zijn de symptomen echter sterk en lijken op een echte dracht. De teef kan dan ander gedrag gaan vertonen: speeltjes verzamelen en bezitterig zijn (soms zelfs agressief omdat ze haar 'pups' wil verdedigen), erg aanhankelijk of juist humeurig zijn, een nest willen maken, janken, weinig energie hebben, depressief gedrag, minder goed eten en soms minder drinken.

Soms gaat de teef melk produceren, en doordat zij de melkklieren likt, houdt zij dit zelf in stand. De buik is vaak wat opgezwollen.

Meestal gaat een schijndracht vanzelf weer over en heeft de teef er niet al te veel last van, maar soms kan ze zich slecht voelen, duurt het erg lang en blijft ze melk geven. Dan kan met behulp van medicatie de schijndracht worden behandeld.

Als een teef steeds last heeft van schijnzwangerschap en u wilt niet fokken, kan dit een goede reden zijn om haar te laten castreren.

Omgaan met schijndracht

Als uw teefje duidelijk last heeft van schijnzwangerschap, kunt u haar het beste proberen af te leiden door haar veel activiteiten te geven en mee naar buiten te nemen. Kom niet aan de tepels en aai haar liever niet over de buik, want dit kan de melkproductie aanwakkeren.

Blijft de teef lang last houden of melk geven, of is ze ook als ze eenmaal buiten is nog moe en sloom, of drinkt ze heel veel, dan kan het zijn dat ze iets mankeert, zoals een baarmoederontsteking die na een loopsheid ook wel voor kan komen. Neem dan contact op met uw dierenarts voor advies.

Loopsheid voorkomen

Als u niet wilt dat uw teefje loops wordt, zijn er verschillende manieren om dit tegen te gaan.

Voor eenmalig uitstellen of onderdrukken van de loopsheid bestaan er hormoonbehandelingen in de vorm van pillen of een injectie. Dit kan soms handig zijn als een loopsheid problemen op zou leveren maar u later nog met de teef wilt fokken. Hormoonpreparaten hebben echter ook bijwerkingen en zijn, als zij langer gebruikt worden, nadelig voor de gezondheid van de hond. Wilt u hiervan gebruik maken, overleg dit dan goed met uw dierenarts.

Als u niet met uw teefje wilt fokken en ervoor wilt zorgen dat zij niet meer loops wordt, kunt u kiezen voor castratie (ook wel sterilisatie genoemd). Castratie heeft nog meer voordelen voor de gezondheid van de teef dan alleen het niet meer loops of schijnzwanger worden, maar er kunnen ook nadelen zijn. Castratie kan zowel effect op de gezondheid als op het gedrag van uw hond hebben, en dat kan ook nog afhangen van de leeftijd en het ras van uw hond. Een beslissing om wel of niet te castreren moet daarom voor elke individuele hond goed worden afgewogen. Meer over castratie leest u in het Praktisch document 'castratie of 'sterilisatie' van uw hond.

Het Landelijk InformatieCentrum Gezelschapsdieren biedt onafhankelijke en betrouwbare informatie over het houden van huisdieren.

Versie: januari 2020

©LICG

Kijk voor de meest recente informatie op www.licg.nl